

IN MEMORIAM

ДУБРАВКА (АНТОНИЈЕВИЋ) МАЛЕТИЋ
(Београд, 15. јул 1939. – 15. април 2025)*Генерациски континуитет уметница у Србији*

Дубравка Малетић је рођена у Београду где је завршила основну школу и гимназију, а диплому Средње балетске школе примила је у Новом Саду (класа Свенке Савић, јуна 1970). На Факултету за физичко васпитање (ДИФ) у Београду дипломирала је 1963. и професионални век остварила као професорка физичке културе у данашњој Трећој београдској гимназији. Предавала је и предмет Креативна игра у Балетској школи „Лујо Давичо“ у Београду.

Била је чланица и солисткиња играчке групе Смиљане Мандукић, једне међу оснивачицама савремене плесне сцене у Београду. Још у току играчке каријере почела је прве кореографске кораке с младима – заносно је радила с многобројним генерацијама младих у КУД-у „Абрашевић“.

Значајан допринос је дала у домену кореографије плесних састава за сталне друштвене манифестације (слетове) широм југословенског простора у дужем временском периоду: за Дан младости (у Београду), за Медитеранске игре (у Сплиту), али и за друге повремене државне манифестације.

Остаје у сећању по кореографијама, увек креативним и уметнички проживљеним.

За свој уметнички и професионални рад добила је низ награда, међу којима се истиче Октобарска награда града Београда (1990).

Била је дугогодишња веома активна чланица Председништва Удружења балетских уметника Србије (УБУС) и у дужем временском периоду објављивала је осврте и критике на многа уметничка дешавања у Београду и у Србији, повезана са Удружењем.

Мада је у професионалном смислу најприсутнија у јавности у активностима везаним за плесну и балетску уметност, у приватности је била песникиња веома талентована за сликарство. У свим својим активностима је уживала и ту радост живота преносила је на друге – пре свега на младе и на сараднице.

Дубравка Малетић је била талентована и креативна уметница са добром педагошким подлогом, и хуманистичким погледом на свет – многе је усмеравала и увек подржавала у настојању да игра буде део света.

Савета Малетић, Дубравка Малетић, Тамара Антонијевић Спасић и Исидора Спасић четири су жене у домену уметничког изражавања – међусобно генерацијски повезане: Савета (бака) дала је дала значајан допринос у спорту (уметничкој гимнастици), Дубравка (мајка) подједнако у спорту и у балетској/плесној игри, Тамара (ћерка) само у домену класичног балета (у ансамблу Народног позоришта), а најмлађа, Исидора Спасић, остаје верна музици. Четири уметнице које генерацијски обележавају културни живот београдске средине, остају у памћењу, у средини иначе богатој по играчким и балетским достигнућима крајем прошлог и почетком овог века.

Свенка Л. Савић
професорка емерита
svenka@sbb.rs; www.zenskestudije.org.rs